

שבועות תשפ"ג

ראובן כהן ז"ל

נולד ב- 12.6.1948 נפטר ב- 16.5.2023

כמו לקבל טלפון מאריאלה של מפעל הפיס. כי אם ראובן כהן אוהב אותך, זה אומר עלייך הרבה – זה קודם כל אומר שיצרת חוזה לא כתוב איתו ועם אלוהים, שלעולם לא תעלה על הדשא עם גלגלים. זה אומר שאתה אדם ישר, ערכי, מקצוען, אדם של מילה, מלח הארץ.

שנות המחלה עיצבו אותך לאדם קצת אחר ממה שהיית, ועדיין, ידעת תמיד לא להתפשר או לפספס בורקס חם של העגלה, לשיר לכולנו את "אהבת נעוריי" של שלום, ולספר בדמעות כמה אתה אוהב ומאוהב בחיה שלך. מתרפק על הנכדות והנכדים, מביט בהם בהתרגשות ואהבה שמלווה בתנועת קול שהייתה ייחודית רק לך. ריימונד קארבר כותב: "והאם קיבלת מה שרצית מהחיים האלה, למרות הכל? כן. ומה רצית? לומר על עצמי נאהב. להרגיש שאני נאהב על פני האדמה הזאת." האדמה שכל כך אהבת מקבלת אותך בחזרה. תמיד אהבנו אותך, תמיד נזכור אותך שריף שלנו – תנוח על משכבך בשלום.

אוהב אותך נשמה שלי – אלעד

ראובן שלי, הפעם הראשונה שנפגשנו הייתה לפני שש עשרה שנים, אי שם בשנת 2007 "נעים מאוד ראובן, אני אלעד". לקח לך זמן לענות לי חזרה. השתיקה והמבט שלך הספיקו כדי להבין שבכדי להשיג את אהבתך, עליי להרוויח זאת ביושר ובעבודה קשה, לכבד את

מימד הזמן, ולעשות את הדבר שהיה הקשה מכל עבורי – לאהוב את הטבע. לא פעם התקלת אותי ושאלת "אתה יודע איזה עץ זה?", ובור ועם הארץ שאני, ניסיתי להרשים אותך עם התשובה "עץ יפה". מהרגע הזה ואילך עברנו מסע מופלא יחד, בכל טיול ברחבי הקיבוץ והארץ דאגת תמיד לציין את שמות העצים והפרחים, את המקומות שחלפנו עליהם, וסקירה גיאוגרפית והיסטורית של כל מקום כזה. איזה איש חכם היית. כמה ידעת. וכך עם הזמן, למדתי לזהות שמות פרחים נוספים מלבד הנרקיס, ועצים נוספים מלבד האקליפטוס.

כשראית והרגשת כמה אני מאוהב בעץ המדהים שיצרת עם חיה – אורן שלך, ושאני כאן כדי להישאר, מבלי להידבר יכולתי לחוש כיצד אתה מפנה מקום עבורי בליבך – פתאום חייכת לעברי, התעניינת, שאלת לשלום הוריי. לחוש את התחושה הזאת שראובן כהן אוהב אותך, זה קצת